

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Danuta Kasprzyk

Ławnicy: Jerzy Kaniewski, Tadeusz Frabiński

Protokolant: prot. sąd. Agata Płaczek

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań – Grunwald w Poznaniu Marka Piegat

po rozpoznaniu w dniach 16.07, 16.10, 5.12.2018, 14.01, 4.02, 1.04.2019 roku sprawy

1. **D. D.** urodzonej (...) w P. córki P. i M. zd. B.

oskarżonej o to, że:

I. w okresie od kwietnia 2017 roku do 12 września 2017 roku w P. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z M. R. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii nie mniej niż sześćdziesięciokrotnie udzieliła D. S. środka odurzającego w postaci leku narkotycznego (...) zawierającego w swym składzie siarczan morfiny będący substancją odurzającą z grupy I- N w łącznej ilości nie mniej niż 120 sztuk tabletek na łączną kwotę 2.400 zł.

tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

II. w nieustalonym okresie czasu, jednak nie później niż do dnia 154 września 2017 roku w P. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. R. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii nie mniej niż 3 razy udzieliła małoletniemu K. K. (1) środka odurzającego w postaci leku narkotycznego (...) zawierającego w swym składzie siarczan morfiny będący substancją odurzającą z grupy I-N w łącznej ilości nie mniej niż 18 sztuk tabletek za łączną szacunkową kwotę 720 zł.

tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o

przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

III. w okresie od 10 sierpnia 2017 roku do 19 września 2017 roku w P. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z M. R. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii nie mniej niż czternastokrotnie udzieliła B. M. (1) środka odurzającego w postaci leku narkotycznego (...) zawierającego w swym składzie siarczan morfiny będący substancją odurzającą z grupy I-N w łącznej ilości nie mniej niż 14 sztuk tabletek morfiny za łączną szacunkową kwotę 560 zł.

tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o

przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

IV. w bliżej nieokreślonym okresie czasu jednak nie później niż do dnia 19.09.2017 roku w P. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z M. R. (1), w celu osiągnięcia

korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii udzieliła R. M. (1) środka odurzającego w postaci leku narkotycznego (...) zawierającego w swym składzie siarczan morfiny będący substancją odurzającą z grupy I-N w łącznej ilości nie mniej niż 2 sztuki tabletek za łączną szacunkową kwotę 50 zł.

tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

V. w okresie od maja 2017 roku do września 2017 roku w P. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii udzieliła D. K. środka odurzającego w postaci leku narkotycznego (...) zawierającego w swym składzie siarczan morfiny będący substancją odurzającą z grupy I-N w nieustalonej ilości za łączną kwotę nie mniejszą niż 1500 zł.

tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

VI. W okresie od 5 lipca 2017 roku do dnia 18 lipca 2017 roku w P. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dwukrotnie udzieliła małoletniej K. D. (1) środka odurzającego w postaci leku narkotycznego (...) zawierającego w swym składzie siarczan morfiny będący substancją odurzającą z grupy I-N w łącznej ilości 12 sztuk tabletek za łączną szacunkową kwotę 400 zł.

tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

2. **M. R. (1)** urodzonego (...) w P., syna Z. i I. z domu K.

oskarżonego o to, że:

VII. w okresie od kwietnia 2017 roku do 12 września 2017 roku w P. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z D. D., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii nie mniej niż sześćdziesięciokrotnie udzielił D. S. środka odurzającego w postaci leku narkotycznego (...) zawierającego w swym składzie siarczan morfiny będący substancją odurzającą z grupy I- N w łącznej ilości nie mniej niż 120 sztuk tabletek na łączną kwotę 2.400 zł.

tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

VIII. w nieustalonym okresie czasu, jednak nie później niż do dnia 154 września 2017 roku w P. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z D. D., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii nie mniej niż 3 razy udzielił małoletniemu K. K. (1) środka odurzającego w postaci leku narkotycznego (...) zawierającego w swym składzie siarczan morfiny będący substancją odurzającą z grupy I-N w łącznej ilości nie mniej niż 18 sztuk tabletek za łączną szacunkową kwotę 720 zł.

tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o

przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

IX. w okresie od 10 sierpnia 2017 roku do 19 września 2017 roku w P. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z D. D., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii nie mniej niż czternastokrotnie udzielił B. M. (1) środka odurzającego w postaci leku narkotycznego (...) zawierającego w swym składzie siarczan morfiny będący substancją odurzającą z grupy I-N w łącznej ilości nie mniej niż 14 sztuk tabletek morfiny za łączną szacunkową kwotę 560 zł.

tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o

przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

1. Oskarżoną **D. D.** uznaje za winną popełnienia przestępstwa opisanego w pkt. I, przyjmując iż popełniła je działając od końca lipca 2017 roku, tj. przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., uznaje za winną popełnienia przestępstwa opisanego w pkt. III z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., uznaje za winną popełnienia przestępstwa opisanego w pkt. IV, eliminując z opisu czynu stwierdzenie o działaniu wspólnie i w porozumieniu z M. R. (1), tj. przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., uznaje za winną popełnienia przestępstwa opisanego w pkt. V przyjmując iż popełniła je działając od końca lipca 2017 roku, tj. przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. oraz przyjmując, iż przestępstwa te stanowią ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 2 k.k. i art. 60 § 2 k.k. w zw. z art. 60 § 6 pkt. 3 k.k. wymierza jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych w kwocie po 10 (dziesięć) złotych każda.

2. Oskarżoną D. D. uznaje za winną popełnienia przestępstwa opisanego w pkt. II z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. oraz w pkt. VI z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. przyjmując, iż przestępstwa te stanowią ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 2 k.k. i art. 60 § 2 k.k. w zw. z art. 60 § 6 pkt. 2 k.k. wymierza jej karę wymierza jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych w kwocie po 10 (dziesięć) złotych każda.

3. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i 86 § 1 k.k. wymierzone D. D. kary łączy i wymierza karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych w kwocie po 10 (dziesięć) złotych każda.

4. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej D. D. kary pozbawienia wolności zalicza okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 19.09.2017 roku godzina 7.30 do dnia 22.02.2018 roku godz. 14.05.

5. Na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej przez D. D. z popełnionych przestępstw w kwocie 3.790 zł (trzy tysiące siedemset dziewięćdziesiąt złotych).

1. Na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonej nawiązkę w kwocie 2.000 (dwóch tysięcy) złotych na rzecz Stowarzyszenia (...), (...) i (...) w P. ul. (...).

6. Oskarżonego **M. R. (1)** uznaje za winnego popełnienia przestępstwa opisanego w pkt. VII przyjmując iż popełnił je działając od końca lipca 2017 roku, tj. przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., uznaje za winnego popełnienia przestępstwa opisanego w pkt. IX z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. przyjmując, iż przestępstwa te stanowią ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 2 k.k. i art. 60 § 2 k.k. w zw. z art. 60 § 6 pkt. 3 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych w kwocie po 10 (dziesięć) złotych każda.

7. Oskarżonego M. R. (1) uznaje za winnego popełnienia przestępstwa opisanego w pkt. VIII z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 2 k.k. i art. 60 § 2 k.k. w zw. z art. 60 § 6 pkt. 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych w kwocie po 10 (dziesięć) złotych każda.

8. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i 86 § 1 k.k. wymierzone M. R. (1) kary łączy i wymierza karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych w kwocie po 10 (dziesięć) złotych każda.

9. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej M. R. (1) kary pozbawienia wolności zalicza okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 19.09.2017 roku godzina 7.30 do dnia 16.03.2018 roku godz. 7.05.

10. Na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej osiągniętej przez M. R. (1) z popełnionych przestępstw w kwocie 1.840 zł (jeden tysiąc osiemset czterdzieści złotych).

2. Na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego nawiązkę w kwocie 2.000 (dwóch tysięcy) złotych na rzecz Stowarzyszenia (...), (...) i (...) w P. ul. (...).

11. Na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomani orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci: łyżki stołowej na której stwierdzono obecność 3-acetylomorfiny, tabletek (...) morfina 14 sztuk.

12. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych z obowiązku zwrotu kosztów postępowania i z opłaty.

13. Na podstawie § 17 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. G. kwotę 1845 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

SSO Danuta Kasprzyk

Jerzy Kaniewski Tadeusz Frabiński

Sygn. akt. III K 102/19

UZASADNIENIE

W części dotyczącej M. R. (1) w całości na wniosek obrońcy

W zakresie orzeczenia o karze wymierzonej obu oskarżonym na wniosek prokuratora

M. R. (1) ma obecnie lat 25. W 2017 roku miał lat 25. Był wówczas i nadal jest osobą uzależnioną od opiatów. W 2017 roku M. R. (1) zamieszkał wspólnie z D. D. w wynajmowanym pokoju, w mieszkaniu położonym przy ul. (...). W 2017 roku M. R. (1) korzystał z terapii leczenia uzależnień i w ramach leczenia miał zapisywane leki – tabletki (...) zawierające w swym składzie siarczany morfiny będący substancją odurzającą z grupy I- N. Leczył się jednak niezależnie u dwóch lekarzy, zatajając przed każdym z nich fakt leczenia u drugiego, a w rezultacie uzyskiwał zapisywane na receptę leki w ilościach większych, niż faktycznie potrzebował. Nadwyżki leków były zużywane przez D. D., ponieważ ona również jest osobą uzależnioną od marihuany, na nadto M. R. (1) wraz z D. D. wpadli na pomysł iż zbędną im ilość tabletek będą sprzedawać, z uzyskiwane w ten sposób środki przeznaczać na koszty utrzymania i bieżące wydatki.

Od końca lipca do dnia 12 września 2017 roku M. R. (1) działając wspólnie z D. D. sprzedawał tabletki (...) D. S., K. K. (1) i B. M. (1). D. S. i B. M. (1) poznali M. R. (1) i D. D. przez wspólnych znajomych. Kupowali od nich w/w tabletki w ich mieszkaniu na ul. (...). B. M. (1) w okresie od 10 sierpnia 2017 r. do 19 września 2017 r. kupił od oskarżonych nie więcej niż 14 tabletek morfiny, każda tabletkę po 200 mg, czasami kupował dwie tabletki po 100 mg. Za tabletkę 200 mg płacił 40 zł, za tabletkę 100 mg - odpowiednio 20 zł za tabletkę. Łącznie zapłacił 560 zł. Pieniądże wręczał D. D.. Od końca lipca 2017 roku (data ustalona na podstawie konsekwentnych wyjaśnień D. D.) D. S. około 60 razy kupiła od M. R. (1) i D. D. tabletki, każdorazowo w ilości 2-3 po 100 mg, a za każdą płaciła 20 zł. W okresie tym kupiła więc nie mniej niż 120 tabletek, płacąc zarówno M. R. (1) jak i D. D..

W okresie do września 2017 roku (ale nie ustalono od jakiej daty początkowej) tabletki kupował od M. R. (1) i D. D. również K. K. (1). Miał on wówczas lat 17. Poznał on oskarżonych w pubie. Kupił od nich tabletki co najmniej 3 razy,

nie mniej niż 8 sztuk. W tamtym okresie czasu K. K. (1) był związany z K. D. (1) (lat 15), która również kupowała tabletki z morfiną od D. D.. M. R. (1) wiedział, że K. D. (1) to dziewczyna K. i że D. również jej sprzedaje tabletki.

M. R. (1) ma lat 27, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, ma wykształcenie średnie, obecnie pracuje dorywczo w firmie rodzinnej. Nie był karany. Od 2010 roku jest osobą o stwierdzonym uzależnieniu od opiatów. W toku postępowania został poddany jednorazowemu badaniu przez biegłych psychiatrów , którzy stwierdzili, że nie jest on chory psychicznie, nie cierpi na niedorozwój umysłowy, ale jest osobą uzależnioną mieszanie od substancji psychoaktywnych, głównie opiatów - z epizodem zaburzeń psychotycznych w wywiadzie oraz zaburzenia osobowości w przebiegu uzależnienia.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień M. R. (1) k. 388-390 w zw. z k. 83-86, 111-112, k. 449v), wyjaśnień D. D. (k. 387-388 w zw. z k. 98-100, 120-121, 296-297, k. 449v-450), zeznań świadków: K. K. (1) (k. 444-461-462), częściowo D. S. (k.434-436 w zw. z k. 52-53), B. M. (1) (k. 434 w zw. z k. 47) oraz na podstawie dokumentów: opinii sądowo psychiatrycznej (k. 184-189, 416 -420), karty karnej (k. 51), kwestionariusza zebrania informacji przez specjalistę terapii uzależnień (k. 171), dokumentacji lekarskiej (k. 382-384).

Oskarżony **M. R. (1)** przyznał się do stawianych mu zarzutów. Złożył w toku postępowania przygotowawczego wyjaśnienia, które w ocenie sądu w pełni potwierdziły jego winę i sprawstwo. Oskarżony wyjaśniając nie odnosił się do konkretnych dat. Na podstawie treści wyjaśnień D. D. sąd ustalił, z wspólnie narkotyki zaczęli sprzedawać z końcem lipca 2017 roku. Oskarżony przyznał, iż wspólnie z D. D. wpadli na pomysł odsprzedaży narkotyków, które on uzyskiwał w nadmiarze oszukując dwóch lekarzy. Oskarżony przyznał, iż wspólnie z D. D. sprzedawał tabletki D. S., K. K. (1) i B. M. (1), a nadto w zakresie ilości sprzedanych tabletek tak M. R. (1) jak i D. D. nie zakwestionowali ustaleń prokuratora. W tej sytuacji fakt, iż np. B. M. (1) wręczał pieniądze za tabletki wyłącznie D. D. nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie wobec bezspornego ustalenia iż sprawcy działali razem, na zasadzie porozumienia, a z okoliczności sprawy wynika iż stroną aktywniejsza w zakresie sprzedaży leków była D. D.. W postępowaniu przygotowawczym oskarżony wyjaśnił, że wiedział że D. S. jest też osobą uzależnioną oraz wiedział iż K. K. (1) jest niepełnoletni (podobnie jak jego dziewczyna K. D. (1) , której D. D. też sprzedawała w/w tabletki, o czym on również wiedział), ale nie miało dla niego większego znaczenia to, że sprzedaje morfinę nieletnim. Przed sądem oskarżony stwierdził, iż nie przypomina sobie takiej treści wyjaśnień, był przekonany iż K. jest pełnoletni (jego dziewczyna K. D. (1) również), składając wyjaśnienia na policji i w prokuraturze miał silne objawy odstawienne. Po złożeniu zeznań przez K. K. (1) oskarżony stwierdził, że nie pamięta jak osobę tę poznał ale na pewno nie w pubie, skądś wiedział iż K. pracuje i na tej podstawie uznał iż jest pełnoletni. Wyjaśnieniom oskarżonego złożonym na rozprawie w zakresie jego świadomości wieku K. K. i K. D. sąd nie dał wiary. Trudno racjonalnie przyjąć by oskarżony faktycznie uważał osobę 15 letnią za dorosłą i nie wiedział różnicy w wyglądzie i zachowaniu. Nieracjonalnym jest przypuszczenie, iż wiedza M. R. w zakresie wieku K. K. była inna niż D. D., a ta wiedziała iż K. K. jest niepełnoletni. Ponadto K. K. nie potwierdził by informował oskarżonego o tym że pracuje. Zdaniem sądu jest to przyjęta przed sądem linia obrony.

W części dotyczącej przestępstw popełnionych wspólnie iw porozumieniu z M. R. (1) oskarżona **D. D.** do zarzutów też się przyznała. Stwierdził jedynie iż tabletki te sprzedawali wspólnie od końca lipca 2017 roku, a nie do kwietnia i takie ustalenie sąd przyjął jako niezaprzeczone. Ponadto utrzymywała iż był przekonana że K. K. jest pełnoletni i dowiedziała się o tym że tak nie jest od K. D., zanim dokonali trzeciej transakcji. K. D. okoliczności takiej nie potwierdza, a nadto sposób zachowania oskarżonej połączony z analiza pozostałych zarzutów jej stawianych przekonuje, że w momencie dokonywania transakcji wiek klientów nie był kwestią ani dla oskarżonej ani dla oskarżonego istotną.

Zeznaniom świadka **B. M. (1)** sąd dał wiarę. Są one spójne, stałe, a treści wynikające z zeznań świadków nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Zeznaniu świadka **D. S.** sąd dał wiarę częściowo. Świadek złożyła konkretne zeznania w roku postępowania przygotowawczego. Zostały one zaprzeczone przez D. D. wyłącznie w zakresie daty – oskarżona stwierdziła iż sprzedawała z M. R. (1) tabletki od końca lipca 2017 roku, a nie jak zeznała świadek od kwietnia 2017 roku. Świadek

przed sądem ze stwierdzenia, iż miało to miejsce od kwietnia 2017 roku wycofała się, twierdząc iż było to „latem 2017”. Natomiast w ocenie sądu świadek przed sądem usiłowała „rozmyć” wagę swoich zeznań, kwestionowała np. ilość zakupionych tabletek podaną w prokuraturze, ale nie była w stanie podać ile razy i ile tabletek kupiła. Nie znalazł sąd żadnych racjonalnych powodów by zakwestionować prawdziwość zeznań świadka w postępowaniu przygotowawczym, zwłaszcza iż w zakresie częstotliwości kontaktów handlowych tak oskarżony jak i oskarżona nie podnosili zarzutu. Świadek w ocenie sądu nadmiernie eksponuje okoliczności jej przesłuchania, wysuwając zarzuty do organów postępowania niczym nie poparte.

Zeznaniom **K. K. (1)** sąd dał również w części wiarę. Świadek ten był po raz pierwszy w sprawie przesłuchany jako nieletni sprawca czynu karalnego związku z udzieleniem narkotyku osobie małoletniej, która w efekcie ich zażycia musiała być hospitalizowana. Wówczas stwierdził jedynie iż tabletki z morfina kupował od D. D.. W kolejnych przesłuchaniu przed sądem przyznał, że kupował je od obojga oskarżonych, poznał ich w pubie, kupował je przez jakieś pół roku, nie potrafił podać ilości, stwierdził iż „może 15”, „nie było to 18 tabletek bo miałem też tabletki z innego źródła”. Oskarżeni nie pytali o jego wiek, a on im też nie mówił bo nie było takiej potrzeby. Przyznał, iż wówczas był związany z K. D. (1), która również brała marihuanę ale twierdzi iż nie wie czy od oskarżonych. Podczas kolejnego przesłuchania świadek stwierdził, iż uprzednio przed sądem nie powiedział prawdy, poznał oskarżonych przez swoją dziewczynę K. D. (1), kupił od nich 3-4 razy tabletki po 200 mg. Zeznania K. K. (1) nie są stałe. Są sprzeczne z treścią wyjaśnień oskarżonego M. R. (1) oraz oskarżonej D. D., którzy nie kwestionują tego ile tabletek sprzedali K. K. (1). Wprawdzie D. D. w toku ostatniego przesłuchania próbowała przekonać, że tak naprawdę nie sprzedawali K., ale jego dziewczynie K., a K. tak naprawdę odbierał jedynie tabletki dla niej i od niej przekazywał pieniądze, ale tej wersji sąd nie dał wiary. W ocenie sądu została ona stworzona wyłącznie na potrzeby postępowania. Nie potwierdza takich faktów ani K. K. (1), ani K. D. (1), ani M. R. (1). Ponadto sprzecznym z zasadami doświadczenia życiowego byłoby przyjęcie, iż D. D. nie mająca żadnych problemów z kwestionowaniem innych ustaleń prokuratora nie mogłaby od samego początku twierdzić, że do zarzutu sprzedaży narkotyków K. K. (1) się nie przyznaje bo jemu nie sprzedawała, a jedynie za jego pośrednictwem przekazywała K. D.. W ocenie sądu każda z zainteresowanych osób (D., R., K., D.) odmiennie podaje w jakich okolicznościach się poznali, bo nie są zainteresowani ujawnianiem okoliczności prawdziwych. Natomiast nie dał sąd wiary twierdzeniom K. D. (1) iż nie wiedziała ona, czy K. K. zna oskarżonych i od nich tabletki kupuje. Skoro były to osoby ze sobą związane, oboje uzależnieni to niewiarygodnym dla sądu jest to by kompletnie nic nie wiedzieli o źródłach swoich zapatrzeń. Natomiast w kontekście zeznań K. istotna jest w tej sprawie kwestia jego wieku. Świadek nie potwierdził faktu by informował oskarżonego R. że pracuje, nie mogła to być więc okoliczność skłaniająca oskarżonego do uznania iż świadek jest pełnoletni. Ponadto świadek K. był wtedy w związku z K. D. lat 15, o czym oskarżony wiedział, więc kierując się chociażby logiką i zasadami doświadczenia życiowego mógł wiedzieć, że on też osobą małoletnią jest. Nadto oskarżony sam stwierdził, że dla niego nie miało to znaczenia. D. D. wiedziała iż K. K. jest niepełnoletni i nie ma żadnych powodów do tego, by informację tę ukrywała przez M. R.. Wprawdzie twierdzi, iż dowiedziała się o tym dopiero przez trzecią transakcją, ale i tak nie miało to żadnego wpływu na ich decyzję o sprzedaży narkotyków.

Dokumentom zebranych w aktach sąd dał wiarę, nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

W ocenie sądu wina i sprawstwo R. nie budzą wątpliwości. W okresie od lipca 2017 roku do września 2017 roku oskarżony, po uprzednim wejściu w porozumienie z D. D. i działając wspólnie, sprzedawał K. K. (1), D. S. i B. M. (1) tabletki (...), o których wiedział iż zawierają w swoim składzie siarczan morfiny będący substancją odurzającą z grupy I- N, w ilościach oraz za kwoty ustalone w zarzutach. Oskarżony działał w pełni świadomie i umyślnie – wiedząc że sprzedaje narkotyki, środki którymi obrót wbrew przepisom ustawy jest zabroniony, że uzyskuje konkretne korzyści majątkowe i działa z inną osobą. W ocenie sądu oskarżony był świadomy faktu, że narkotyki te sprzedaje tak osobom pełnoletnim jak i niepełnoletniej. Wyczerpał znamiona przestępstw z art. 59 ust. 1 i 59 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd przyjął, że dwa przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii pozostają w ciągu przestępstw jako popełnione w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem tej samej sposobności.

Nieprawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 8 kwietnia 2019 roku:

1. oskarżona D. D. została uznana za winną:

- popełnienia ciągu przestępstw z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i wymierzono jej karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 200 stawek dziennych w kwocie po 10 złotych każda,

- popełnienia ciągu przestępstw z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i wymierzono jej karę 1 roku pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 300 stawek dziennych w kwocie po 10 złotych każda.

Następnie oskarżonej wymierzono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 300 stawek dziennych w kwocie po 10 zł każda.

2. oskarżony M. R. (1) został uznany za winnego:

- popełnienia ciągu przestępstw z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 150 stawek dziennych w kwocie po 10 złotych każda

- popełnienia przestępstwa z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 100 stawek dziennych w kwocie po 10 złotych każda.

Następnie oskarżonemu wymierzono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 150 stawek dziennych w kwocie po 10 zł każda.

Prokurator złożył wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku w zakresie kar wymierzonych oskarżonym.

Wymierzając obu oskarżonym kary sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi art. 53 § 1 i 2 k.k., a więc uwzględniał by wymierzone kary były adekwatne do stopnia zawinienia, społecznej szkodliwości popełnionych przestępstw, uwzględniające cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara winna osiągnąć w stosunku do oskarżonych oraz warunki i właściwości osobiste oskarżonych. Sąd uwzględnił wiek i stan zdrowia oskarżonych, ich warunki osobiste, rodzaj i stopień ujemnych następstw ich działania. Uwzględniono również postawy oskarżonych, ich sposób życia przed popełnieniem przestępstw, stosunek do czynu oraz sposób zachowania po ich popełnieniu. Nie bez znaczenia pozostały również względy prewencji ogólnej.

W momencie wyrokowania D. D. miała lat 21, w chwili popełnienia przestępstw miała ich 19. W świetle przepisów kodeksu karnego jest więc osobą młodocianą, a w związku z tym w zakresie jej osoby sąd uwzględnił przede wszystkim to, że wymierzona kara ma ją wychować, ma wskazać jej prawidłową postawę i dać szansę na poprawę (art. 54 § 1 k.k.). Osobą młodocianą nie jest M. R. (1), ale jest on człowiekiem młodym, niekaranym i w świetle okoliczności sprawy wymierzona mu kara winna również przede wszystkim obnażyć naganność postępowania i wskazać możliwość korekty postawy na przyszłość.

W zakresie okoliczności podmiotowo - przedmiotowych sprawy, kształtujących ocenę w zakresie stopnia zawinienia oskarżonych oraz stopnia społecznej szkodliwości sąd ustalił:

- oboje oskarżeni są osobami dotychczas niekaranymi

- oboje oskarżeni są osobami o stwierdzonym uzależnieniu: D. D. od maja 2017 roku leczy się psychiatrycznie z powodu stwierdzonego stanu uzależnienia od marihuany, leczenie to obejmowało również hospitalizację, oskarżony M. R. (1)

leczy się od 2010 roku z powodu uzależnienia od opiatów, był kilkakrotnie leczony szpitalnie (szpitale w Ś., K.) – oboje deklarują iż obecnie nie zażywają narkotyków

- oskarżony M. R. (1) w toku postępowania został poddany jednorazowemu badaniu przez biegłych psychiatrów , którzy stwierdzili, że nie jest on chory psychicznie, nie cierpi na niedorozwój umysłowy, ale jest osobą uzależnioną mieszanie od substancji psychoaktywnych, głównie opiatów - z epizodem zaburzeń psychotycznych w wywiadzie oraz zaburzenia osobowości w przebiegu uzależnienia

- w momencie popełniania przestępstw oskarżeni zamieszkiwali wspólnie, każdy z nich w ramach podejmowanego leczenia miał przepisywane przez lekarza leki w postaci tabletek (...), podjęli wspólną decyzję o odsprzedaży tabletek przepisywanych na receptę M. R. (1) ponieważ ten dysponował większą ilością tych leków, a to z uwagi na fakt, że chodził równocześnie do dwóch lekarzy, każdy z nich zapisywał mu właściwą dawkę leku, a M. R. (1) zatajał przed lekarzami fakt leczenia u innej osoby

- oskarżeni sprzedawali narkotyki wspólnie, przy czym większa w tym zakresie była aktywność D. D., niektórym klientom sprzedawała wyłącznie ona, nadal jednak były to tabletki pochodzące od M. R. (1), sprzedawane za jego wiedzą,

- oskarżeni sprzedawali tabletki osobom uzależnionym tak jak oni, były to osoby pełnoletnie, ale też dwoje małoletnich (lat 15 i 17), były to osoby poznawane przygodnie, w środowisku osób w jakim oskarżeni się poruszali

- oskarżeni sprzedawali tabletki po cenie „rynkowej” tj. cena za tabletkę nie odbiegała od cen jakie żądali inni dealerzy,

- oskarżeni uzyskiwali w skali miesiąca stosunkowo niewielkie dochody z tytułu sprzedaży (za okresie od lipca do września 2017 roku wspólnie odnieśli korzyść w wysokości 1.840, a nadto D. D. w kwocie 1950 zł), które to środki finansowe przeznaczali wspólnie na bieżące koszty utrzymania

- oskarżeni do popełnienia zarzucanych im przestępstw przyznali się, wyrazili skruchę, złożyli wyjaśnienia w jakich kwestionowali jedynie określone okoliczności – częściowo skutecznie, czego wyrazem jest np. zmiana opisu czynu w zakresie czasu działania: od lipca 2017 roku, a nie jak przyjął oskarżyciel od kwietnia 2017 roku,

- obecnie oskarżeni deklarują, iż narkotyków nie zażywają, oskarżony M. R. (1) podjął prace dorywczą u rodziców, oskarżona D. pozostaje na utrzymaniu rodziców.

Okoliczności te obrazują stopień winy oskarżonych oraz stopień społecznej szkodliwości ich czynu. Oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu, umyślnie, z zamiarem uzyskiwania korzyści majątkowych. Wykorzystali w sposób rzeczywiście zaplanowany sprzyjającą okoliczność jaka był legalny dostęp do tabletek i w ocenie sądu sprzedawali je osobom nie tyle przypadkowym, co zdecydowanie nie selekcyonowanym. Oskarżeni doskonale wiedzieli, iż K. D. (1) i K. K. (1) nie są osobami pełnoletnimi, ale do faktu tego nie przywiązywali należytej wagi, a z pewnością nie takiej by wzbudzić refleksję o naganności czy zgodności z prawem takiego zachowania.

Ponieważ obojgu oskarżonym przypisano popełnianie zbrodni kwalifikowanej z art. 59 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, dla której zagrożenie karą to minimum 3 lata pozbawienia wolności, sąd rozważając wymiar kary zadał pytanie: czy oskarżonym wino się wymierzyć karę co najmniej 3 lat pozbawienia wolności? Czy kara taka jest konieczna by uznać ją za słuszną, sprawiedliwą i spełniającą cele kary?

Sąd uznał, iż w ustalonych okolicznościach przedmiotowo- podmiotowych sprawy wymierzenie oskarżonym nawet najniższej kary według zasad ogólnych byłoby wymierzeniem kary nadmiernie surowej.

Dlatego względem obu oskarżonych sąd zastosował instytucję nadzwyczajnego złagodzenia kary.

Oboje oskarżeni są osobami bardzo młodymi, popełniali przestępstwa w okresie gdy sami zmagali się z nałogiem i uzależnieniami, podjęli trud korekty swojej postawy tak w odniesieniu do nałogu – podjęli i kontynuują leczenia, ja i w

zakresie uporządkowania innych sfer życia. Oboje w ramach tymczasowego aresztowania przebywali w areszcie: D. D. ok. 3 miesięcy, M. R. (1) ok. 6 miesięcy. Z pewnością to doświadczenie wzbudziło ich wyobraźnię w zakresie możliwych scenariuszy ich dalszego życia w przypadku ponownego popełnienia przestępstwa. W ocenie sądu nadzwyczajnemu złagodzeniu kary nie sprzeciwiają się również względy prewencji ogólnej. Faktycznie oskarżeni wykorzystali możliwość zbywania narkotyków uzyskiwanych legalnie, ale dostrzec należy i to, że nie byli oni ani producentami ani też odsprzedającymi narkotyki uzyskane drogą nielegalną.

Reasumując sąd uznał, iż oskarżonym wymierzy kary z zastosowaniem instytucji nadzwyczajnego ich złagodzenia i to w zakresie, który stanowić będzie dolegliwość, nie będzie karą symboliczną, ale umożliwi oskarżonym zamknięcie tego rozdziału w życiu i dalsze życie zgodne z prawem.

Kary łączne 1 roku pozbawienia wolności jako podlegające wykonaniu są w ocenie sądu adekwatne i spełniające wszelkie cele kary.

Obok kar pozbawienia wolności sąd wymierzył również kary grzywny biorąc pod uwagę fakt, że oskarżeni działali z chęci osiągnięcia korzyści majątkowych i takie korzyści uzyskali. Nadto wymiar kar grzywny pozwolił sądowi na zróżnicowanie kar względem oskarżonych, bo choć działali wspólnie to jednak D. D. była osobą bardziej aktywną w poszukiwaniu i bezpośrednich kontaktach z klientami. W ocenie sądu oskarżeni kary grzywny są w stanie zapłacić, mogą podjąć zatrudnienie dodatkowe i uiścić te kary chociażby w ratach.

Natomiast odnosząc się do wniosków oskarżyciela w zakresie wymiaru proponowanych kar sąd stwierdzić może jedynie, iż wnioski te nie znalazły aprobaty sądu. Kierując się doświadczeniem zawodowym sąd może wskazać, że kary rzędu 4-5 lat pozbawienia wolności zapadają częstokroć względem osób, które w ramach grup przestępczych zajmują się kierowaniem taką grupą lub znaczącym wkładem w zorganizowanie i prowadzenie często wysoko zorganizowanych plantacji, na których uprawia się np. ziele konopi i to przez dłuższy okres czasu. Ciężar gatunkowy tej sprawy jest w ocenie sądu zdecydowanie odmienny. Stosowanie wobec nich tak długich okresów izolacji przerodziłoby karę wyłącznie w odwet.

Na poczet orzeczonej kary łącznej sąd zaliczył oskarżonemu M. R. (1) okres aresztowania w sprawie.

Ponadto sąd na podstawie art. 45 k.k. orzekł o orzeczeniu przepadku równowartości korzyści majątkowych jakie oskarżony osiągnął z przestępstwa uznając, iż powinien on owoców przestępstwa zostać pozbawiony. Sąd przyjął iż oskarżeni w częściach równych odnieśli korzyści ze sprzedaży narkotyków D. S., K. K. i B. M..

Ponadto sąd na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł nawiązkę w kwocie 2.000 złotych na rzecz Stowarzyszenia (...), (...) i (...) w P., mając na uwadze dodatkowe względy wychowawcze kary. Oskarżony sam będąc osobą uzależnioną realnie przyczynił się do utrzymania lub rozwoju uzależnienia innych osób, co ocenić należy szczególnie nagannie

Sąd zwolnił oskarżonego z obowiązku zapłaty kosztów postępowania.

SSO. Danuta Kasprzyk

ZARZĄDZENIE

1. Notować w kontrolce uzasadnień
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć prokuratorowi i obrońcy M. R.
3. Za 14 dni

SSO. Danuta Kasprzyk